

tikel i Ugeskrift for Retsvæsen, (1927 B. pag. 57). Paa Foranledning af Justitsministeriet omarbejdede Kommissionen derpaa efter Samraad med Professor *Ussing* det oprindelige Lovudkast og indsendte til Justitsministeriet et ændret Lovudkast.

Der gives ikke i dansk Ret i Modsætning til, hvad der er Tilfældet i adskillige fremmede Retsforfatninger, nogen almindelig lovhjemlet Adgang for en Skyldner til at frigøre sig ved Deponering af det skyldige Beløb i Tilfælde, hvor han af en eller anden Grund ikke kan blive frigjort — eller være sikker paa at blive frigjort — ved Betaling til Fordringshaveren. Ganske vist findes der i Nationalbankens Oktroj af 4. Juli 1818 § 26 en Bestemmelse, hvorefter Nationalbanken er det eneste rettede autoriserede Deponeringssted for Penge og Pengeeffekter. Men nogen Hjemmel for, at saadan Deponering bevirker Frigørelse for den deponerende Skyldner, indeholder Bestemmelsen ikke, og bortset fra denne Regel findes kun for enkelte specielle Tilfældes Vedkommende Lovhjemmel for denne Frigørelsesmaade. Det antages dog i Almindelighed, at der i dansk Ret haves Adgang til at frigøre sig ved Deponering af Penge og Pengeeffekter, naar Fordringshaveren er i Fordringshavermora, d. v. s. at det skyldes hans Forhold, at Skyldneren ikke kan frigøre sig ved Betaling. Denne Antagelse kan dog som bemærket ikke støtte sig til nogen udtrykkelig Lovhjemmel, og der findes heller ikke i Domstolenes Praksis nogen sikker Vejledning for, hvilke Retsregler der paa dette Omraade er gældende i dansk Ret.

Det maa vistnok erkendes, at der er Trang til ogsaa i dansk Ret at faa indført Lovregler, der hjemler en almindelig Adgang til Frigørelse ved Deponering under visse nærmere Betingelser, navnlig ogsaa for at faa fastslaaet de nærmere Betingelser for Skyldnerens Beføjelse i saa Henseende.

Trangen til Indførelse af saadanne Lovregler er i Særdeleshed til Stede indenfor Forsikringsforhold dels som Følge af de i Lov om Forsikringsaftaler af 15. April 1930 indeholdte Regler om vidtstrakt Beskyttelse for Trediemand, dels som Følge af Bestemmelsen i § 37 i Lov om Tinglysning af 31. Marts 1926, hvorefter tinglyst Panteret i fast Ejendom og dennes Tilbehør tillige omfatter det pantsattes Forsikringssummer, naar intet andet er aftalt. Assurandør-Societetet har ogsaa i Skrivelse af 30. Juni 1931 til Justitsministeriet anbefalet en Vedtagelse af Lovforslaget som værende af stor Betydning for Forsikringsvæsenet.

Nærværende Lovforslag er — bortset fra enkelte formelle Ændringer — overensstemmende med det af Forsikringslovs-kommissionen udarbejdede ændrede Lovudkast. Udarbejdelsen af den nedenstaaende Begrundelse for Lovforslagets enkelte Bestemmelser er sket ved Benyttelse i videst muligt Omfang af de Motiver, der ledsagede Kommissionens oprindelige Lovudkast.

Til § 1.

Lovforslaget angaar kun Deponering af Penge og Pengeeffekter, altsaa Veksler, Aktier, Obligationer og lignende Værdipapirer. For andre Tings Vedkommende er dels Trangen til en Deponering mindre, idet der i Almindelighed i Tilfælde af Fordringshavermora vil være hjemlet Skyldneren Adgang til Selvhjælpssalg, hvorved Skylden forvandles til en Pengeskyld, og dels vil Indførelse af Regler om Deponering af andre Genstande end Penge og Pengeeffekter besværliggøres ved Vanskeligheden af at angive et egnet Deponeringssted.

Udgangspunktet for Opstillingen af Regler om Frigørelse ved Deponering er, at Skyldneren har et rimeligt Krav paa ved Forfaldstid at blive befriet for sin Skyld, naar han baade har Evne og Vilje til at opfylde sine Forpligtelser. Kan han ikke opnaa saadan Frigørelse paa den normale Maade, nemlig ved Erlæggelse af Ydelsen til rette Fordringshaver, bør der derfor aabnes ham en Adgang til paa anden Maade at komme ud af Skyldforholdet. Da man nu hverken kan lade ham umiddelbart blive frigjort for Skylden som en Følge af, at han ikke kan faa Lejlighed til at erlægge den, eller kan tillade ham at bortkaste Ydelsen, er der ingen anden Udvej end at aabne ham Adgang til Frigørelse ved at deponere Ydelsen paa behørigt Sted.

De Tilfælde, hvor Skyldneren ifølge Lovforslagets § 1 faar Adgang til at befri sig ved Deponering, er dem, der i Almindelighed plejer at sammenfattes under Begrebet Fordringshavermora. For at saadan Mora skal foreligge, udkræves, at Skyldneren fra sin Side har gjort, hvad der paahviler ham for at opfylde sin Forpligtelse, navnlig ved at gøre lovligt Tilbud om Erlæggelse af Ydelsen, og at det skyldes Fordringshaverens Forhold, at Ydelsen ikke bliver erlagt.

De i Fordringshaverens Forhold liggende Hindringer for Ydelsens Erlæggelse kan være dels af faktisk, dels af retlig Art. Om den første Art af Hindringer handler § 1, 1. Stk. Disse kan naturligvis være